

Zero GEOGRAPHIC

NOVEMBER 2013

ISSUE 14

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ **ZERO ARTISTIC MOVEMENT**

Εκδότης
Z.A.M

Συντακτική Ομάδα
Έκτορας
Κινέζος
Λυκάνθρωπος
ΠΞ
A3roflot

Επιμέλεια Ύλης

Λυκάνθρωπος
Κινέζος
ΠΞ
Τάου

Creative Art Director

A3roflot

Επιμέλεια Εξώφυλλου

A3roflot

Blog

<http://zerogeographic.wordpress.com>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

01

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

02

1^ο ΜΕΡΟΣ: ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΟΜΗΣΗ...
ΣΠΙΤΙΑ ΑΠΟ ΑΧΥΡΑ

09

2^ο ΜΕΡΟΣ: ΧΟΥΣΙΤΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ.
Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ
ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

12

3^ο ΜΕΡΟΣ: ANTI-ART ZAM

13

4^ο ΜΕΡΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑ: NICHOLAS LIBER-
DR LIBER (1956-2013)

14

5^ο ΜΕΡΟΣ: ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το **Zero Artistic Movement (Z. A. M.)**, είναι ένα αυτόνομο καλλιτεχνικό (και όχι μόνο) κίνημα. ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΤΟΥ ZAM ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΤΑΝΤΑΪΣΤΩΝ, ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟΙ, Ο ΡΕΤΡΟΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟΣ, Ο ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ D.I.Y., Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΥ-ART. Το Z.A.M. είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος συνεχώς εξελίσσεται. Είναι μια αντικαπιταλιστική/ αντικρατική/ διεθνιστική κίνηση με σκοπό τη συνεισφορά στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος.

Το **ZERO GEOGRAPHIC** είναι ένα περιοδικό γεωγραφίας που ακολουθεί την παράδοση της επαναστατικής γεωγραφίας: υπάρχει μια γραμμή που συνδέει το έργο των αναρχικών γεωγράφων Κροπότκιν και Ρεκλύ με τη ψυχογεωγραφία των Καταστασιακών, τις θεωρίες εξάρτησης, τον Harvey και τέλος με τη σημερινή μηδενιστική γεωγραφία της εποχής του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

Το Zero Geographic μετά από δύο χρόνια ύπαρξης αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τους κάτωθι:

Politikokafeneio.com (Παναγιώτης Βήχος), <http://athens.indymedia.org>, <http://aristeroblog.gr/>,

<http://kolobooks.wordpress.com/>, <http://www.anexartisi.gr/>, www.radiomusicrock.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ZERO GEOGRAPHIC –Z.A.M.

<http://zerogeographic.wordpress.com>

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΟΜΗΣΗ...ΣΠΙΤΙΑ ΑΠΟ ΑΧΥΡΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

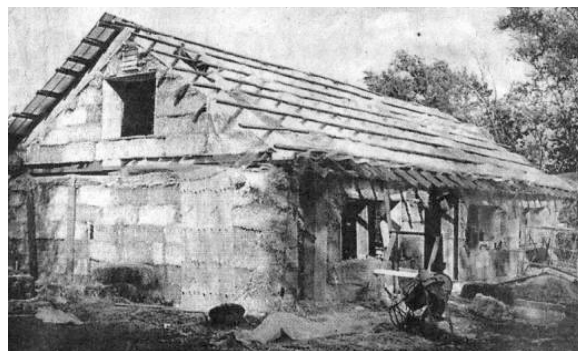
Η “πράσινη” τεχνολογία προσφέρει μια πολύ καλή ευκαιρία να αλλάξει ο τρόπος που οι άνθρωποι ζουν και αλληλεπιδρούν με το περιβάλλον. Τα τελευταία χρόνια ο συνήθης τρόπος δόμησης ενός σπιτιού επιβάρυνε το περιβάλλον. Στις μέρες μας, η οικολογική δόμηση δίνει τη δυνατότητα να ελαχιστοποιηθούν επιπτώσεις προς το περιβάλλον, ακολουθώντας τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης, της ανάπτυξης δηλαδή που εναρμονίζεται με τη φύση, και δεν λειτουργεί εις βάρος της. Στα πρότυπα αυτού του είδους ανάπτυξης μπορεί κανείς να κατατάξει και τη δόμηση από άχυρα για την οποία θα μιλήσουμε σε αυτό το τεύχος.

Κατά τη διάρκεια της ιστορίας ο άνθρωπος έχει χτίσει σπίτια χρησιμοποιώντας άχυρα, γρασίδι ή καλάμια. Τα υλικά αυτά χρησιμοποιήθηκαν λόγω της αξιοπιστίας τους και της εύκολης διαθεσιμότητάς τους. Στην Ευρώπη υπάρχουν σπίτια άνω των 200 ετών κτισμένα από άχυρα. Στην Αμερική η κατασκευή αυτού του τύπου τέθηκε σε εφαρμογή με τη διάδοση της πρέσας σανού το 1890 και χρησιμοποιήθηκε για σπίτια, φάρμες, εκκλησίες, σχολεία, γραφεία κ.α.

Ο ιστορικός Roger L. Welsh από την Nebraska γράφει: “Ήταν αναπόφευκτο ορισμένοι άνθρωποι, αναζητώντας ένα φτηνό και εύκολα διαθέσιμο υλικό, να στραφούν προς τις αχυρομπαλές ως εναλλακτική λύση. Σύντομα το δεματοποιημένο σανό μετατράπηκε σε ένα σημείο αντικό δομικό υλικό. Οι μπάλες, στοιβάζονται σαν τα τούβλα με ενδιάμεσα κάθετα ξύλα, ράβδους, να τα κρατάν σταθερά. Η οροφή καρφώνεται στην επάνω σειρά των αχυρόμπαλων με ραύδους ή πασσάλους και η πιο διαδεδομένη μορφή οροφής είναι η τετράριχη”.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Τα άχυρα, το γρασίδι και τα καλάμια όπως προαναφέραμε έχουν παραδοσιακά χρησιμοποιηθεί ως δομικά υλικά εδώ και αιώνες. Η χρήση του άχυρου στην κατασκευή σπιτιών στην Αφρική χρονολογείται από την παλαιολιθική εποχή . Οι αχυρόμπαλες πρωτοχρησιμοποιήθηκαν στον τομέα της κατασκευής στην Γερμανία πριν 26 χρόνια, ενώ αχυρένιες στέγες εφαρμόζονται εδώ και πολλά χρόνια στην Β. Ευρώπη και την Ασία.

Η κατασκευή με αχυρόμπαλες διαδόθηκε χάρη στην πρέσα σανού, η οποία εφευρέθηκε στην δεκαετία του 1850, έγινε γνωστή το 1890 και αποδείχθηκε ιδιαίτερα χρήσιμη στην περιοχή Sandhills της Nebraska. Όσοι πρωτοαναζήτησαν τμήματα γης , εκμεταλλευόμενοι τα νομοθετήματα διανομής δημόσιων εκτάσεων **Homestead Act** (1862) και **Kinkaid Act** (1904), βρέθηκαν αντιμέτωποι με την έλλειψη δέντρων στο μεγαλύτερο μέρος της Nebraska, συνεπώς και ξυλείας, γεγονός που δυσκόλευε την κατασκευή σπιτιών από ξύλο. Σε πολλά μέρη της πολιτείας, το έδαφος ήταν κατάλληλο για σπίτια χωμένα μέσα στη γη, σκεπασμένα με χόρτα, κάτι που όμως δεν

συνέβενε στην περιοχή Sandhills όπου το χώμα ήταν κακής ποιότητας. Επίσης, στα σημεία όπου το χώμα ήταν ποιοτικό και κατάλληλο για δόμηση, υπήρχε μεγαλύτερη ανάγκη να χρησιμοποιηθεί για καλλιέργεια παρά ως οικοδομικό υλικό. Ως αποτέλεσμα, χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτό, το άχυρο.

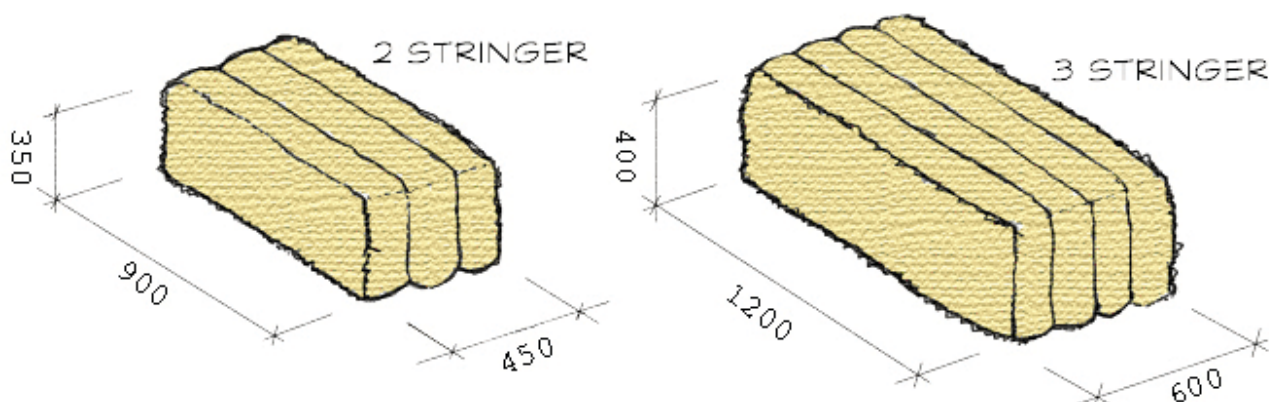
Σύμφωνα με το **Homestead Act** (1862) και το **Kinkaid Act** (1904), οι αγρότες όφειλαν να κτίσουν την κατοικία τους και να ζήσουν σε αυτή για πέντε χρόνια προκειμένου να έρθει στην ιδιοκτησία τους. Τότε το άχυρο χρησιμοποιούνταν για την παροχή προσωρινής στέγης μέχρι να μαζευτούν χρήματα για τα μεταφορικά της ξυλείας, για την κατασκευή της μόνιμης κατοικίας. Ωστόσο, τα σπίτια αυτά γρήγορα αποδείχθηκαν άνετα, ανθεκτικά και οικονομικά και σιγά σιγά καθιερώθηκαν ως μόνιμες κατοικίες.

Άλλη τεκμηριωμένη κατασκευή από άχυρα στη Nebraska αποτελεί ένα σχολείο που ολοκληρώθηκε το 1902. Η έλλειψη περιμετρικής περίφραξης καθώς και το γεγονός ότι ήταν ασοβάντιστο, συνετέλεσαν στο να φαγωθεί τελικά από αγελάδες. Από τη στιγμή εκείνη και στο εξής, για να αποφεύγονται τέτοιου είδους ζημιές, οι τεχνίτες άρχισαν να επικαλύπτουν τα κτίρια με λάσπη, καθώς το τσιμέντο και ο στόκος δεν ήταν διαθέσιμα υλικά. Σημειώνεται ότι από το 1896 έως το 1945 εκτιμάται ότι 70 κτίρια από αχυρόμπαλες χτίστηκαν στο Sandhills της Nebraska.

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ένα μέρος των Αμερικανών βετεράνων στάφηκε στα σπίτια από άχυρα, ως εύκολη και οικονομική λύση στέγασης. Η μοντέρνα όμως κατασκευή από αχυρόμπαλες επανεμφάνιστηκε στο τέλος της δεκαετίας του '70 μετά την ενεργειακή κρίση του 1973 που έφερε θέματα αειφορίας στο προσκήνιο.

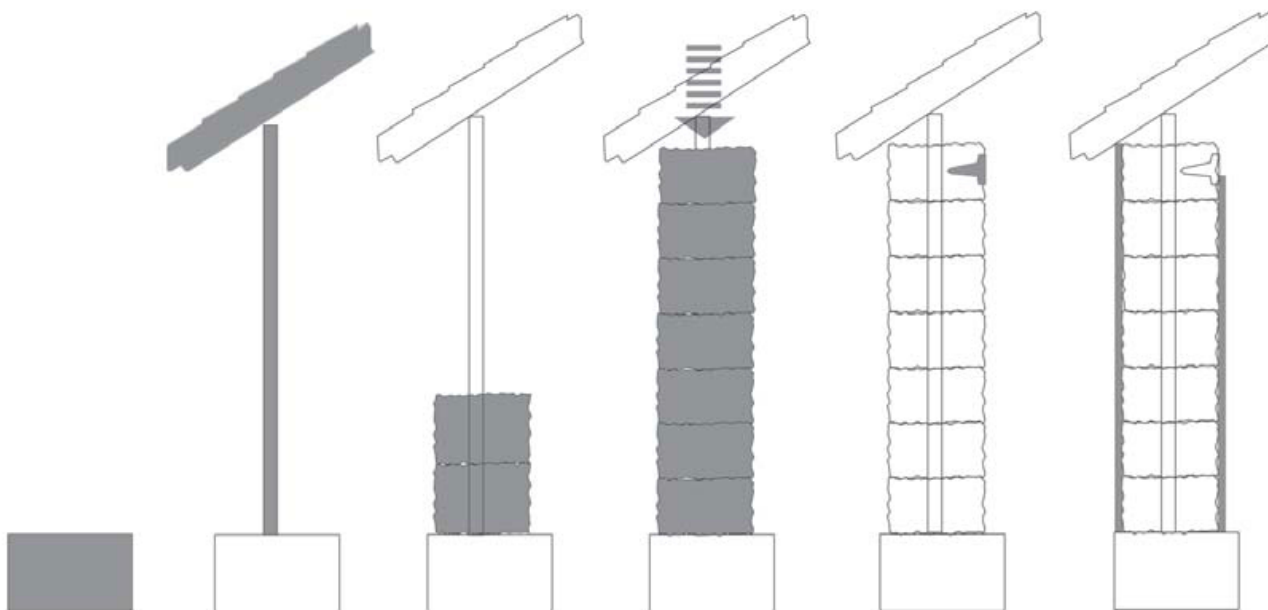
ΥΛΙΚΟ

Οι αχυρόμπαλες αποτελούνται από σειρές φυτικών ινών και δεν ανήκουν μόνο στην οικογένεια χόρτων όπως το σιτάρι, σίκαλη και ρύζι αλλά και σε οικογένειες όπως το λινάρι και η κάνναβη. Τα κοινά δέματα άχυρου παράγονται στα αργοκτήματα και αναφέρονται ως **“field-bales”**, δηλαδή “δέματα του χωραφιού”. Τα δέματα άχυρου βγαίνουν σε πολλές διαφορετικές διαστάσεις ανάλογα με την χρήση, οι επικρατέστερες των οποίων είναι τα **“two-string”** δέματα με διαστάσεις περίπου 350mm x 900mm x 450mm και τα **“three-string”** δέματα, με διαστάσεις 400mm x 1200mm x 600mm.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

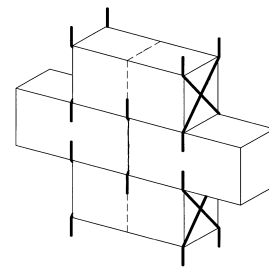
Τα κτίρια από αχυρόμαπλες κατασκευάζονται συνήθως από σειρές στοιβαγμένων δεμάτων που τοποθετούνται πάνω σε υπερυψωμένη βάση ή θεμέλιο από τσιμέντο, ξύλο ή πέτρες, με υδρομονωτική μεμβράνη μεταξύ των δεμάτων και της βάσης τους. Η επιλογή της θεμελίωσης γίνεται ανάλογα με τη διαθεσιμότητα των υλικών που υπάρχουν στη περιοχή. Η πέτρα είναι ένα από τα καταλληλότερα υλικά, αφού έπειτα από τη φυσική φθορά ενός σπιτιού στο πέρασμα χιλιάδων χρόνων, το υλικό επιστρέφει πίσω στο αρχικό του στοιχείο. Οι τοίχοι από αχυρόμαπλες δένονται

μεταξύ τους με πασσάλους από μπαμπού ή ξύλο, ή χαλύβδινες ράβδους καρφωμένες στο εσωτερικό ή στην εξωτερική επιφάνεια των δεμάτων. Άλλοτε για τη στήριξη μεταξύ τους χρησιμοποιείται συρματόπλεγμα που τα περιβάλλει εξωτερικά. Στη συνέχεια τοποθετείται επίχρισμα, που μπορεί να έχει ως βάση τσιμέντο, ασβέστη ή πηλό. Οι αχυρόμαπλες παράλληλα συνθέτουν τον φέροντα οργανισμό του κτιρίου (δηλαδή παραλαμβάνουν το στατικό φορτίο της κατασκευής), όπως συνέβαινε και στα πρώτα δείγματα τέτοιων κτιρίων στη Nebraska τον 19ο αιώνα.

Εναλλακτικά, στα κτίρια από αχυρόμαπλες μπορεί να χρησιμοποιηθεί σκελετός από άλλα υλικά, συνήθως ξύλο, με τις αχυρομαπλες αυτή τη φορά να χρησιμεύουν ως μονωτικά στοιχεία πλήρωσης και ως υπόστρωμα για το επίχρισμα, κάτι που απαιτείται συνήθως σε ψυχρά ή υγρά κλίματα. Στις ψυχρές περιοχές απαιτείται σκελετός με μεγάλη φέρουσα ικανότητα λόγω του βάρους του χιονιού, κάτι που η αχυρένια τοιχοποιία δεν παρέχει. Στα υγρά κλίματα, είναι επιτακτική η ανάγκη εφαρμογής ενός επιχρίσματος διαπερατού από υδρατμούς, που όμως αποκλείει τη χρήση τσιμεντοειδούς επιχρίσματος που χρησιμοποιείται συνήθως στις κατασκευές με την φέρουσα τοιχοποιία από άχυρα. Επίσης, η χρήση ενός σκελετού από ξύλο ή μέταλλο, επιτρέπει την ανέγερση της στέγης πριν την ανύψωση των αχυρένιων δεμάτων, μέθοδος που προστατεύει από τη βροχή τους τοίχους κατά την κατασκευή, αφού είναι πολύ ευάλωτοι στο νερό ακόμα και στα πιο ξηρά κλίματα.

Οι αχυρόμπαλες μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν σε ένα σύστημα τοιχοποιίας ενίσχυσης του κελύφους “Spar and Membrane Structure” στο οποίο, εκτοξευόμενο σκυρόδεμα 5 – 8 εκατοστών συνδέει τον ελαφρύ οπλισμό σε σχήμα “X” που έχει τοποθετηθεί στις πλαϊνές ενώσεις των δεμάτων . Σε αυτό το σύστημα τοιχοποιίας το επίχρισμα λειτουργεί ως δομικό στοιχείο, παρέχει αντισεισμική προστασία και πυροπροστασία, ενώ οι αχυρόμπαλες λειτουργούν ως καλούπι και μόνωση.

Συνήθως οι αχυρόμπαλες φτιάχνονται με τη χρήση μηχανών δεματοποίησης, αλλά τελευταία χρησιμοποιούνται και προσυμπιεσμένες αχυρόμπαλες υψηλής πυκνότητας με μεγαλύτερη φέρουσα ικανότητα. Οι κοινές αχυρόμπαλες μπορούν να σηκώνουν περίπου 900 κιλά ανα τρέχον μέτρο, ενώ οι προσυμπιεσμένες κάτι παραπάνω από 4,5 – 7 τόννους. Η μέθοδος δόμησης από αχυρόμπαλες εφαρμόζεται και σε άλλα ανακυκλώσιμα υλικά όπως λάστιχα αυτοκινήτων, χαρτόνια, πλαστικά ακόμα και χρησιμοποιημένα χαλιά. Επίσης, η τεχνική αυτή έχει επεκταθεί και σε σακιά που περιέχουν ροκανίδι ή φλοιούς ρυζιού.

Οι αχυρόμπαλες επίσης χρησιμοποιούνται σε κτίρια με υψηλή ενεργειακή απόδοση όπως το S-House της Αυστρίας, ενώ στη Νότια Αφρική, ένα ξενοδοχείο πέντε αστέρων, έχει κατασκευαστεί από 10.000 αχυρόμπαλες. Στις Ελβετικές Άλπεις, στο χωριό Nax του δήμου Mont-Noble, η κατασκευή του ξενοδοχείου Maya-guesthouse ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2011 και ολοκληρώθηκε το 2013. Πρόκειται για το πρώτο ξενοδοχείο στην Ευρώπη που έχει χτιστεί εξ ολοκλήρου από αχυρόμπαλες.

Ήδη στην Ελλάδα έχουν αρχίσει πολλές προσπάθειες κατασκευής σπιτιών με άχυρα, όπως στο Παλαιόκαστρο και στις Αρχάνες Κρήτης, στη Λάρισα και στο Λαύριο. Ας ελπίσουμε να μην σταματήσει εκεί και να συνεχιστεί. Θα ήθελα πολύ να είμαι ο επόμενος.....

ΕΠΤΑ ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΘΑ ΣΕ ΒΑΛΟΥΝ ΣΕ ΣΚΕΨΗ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΣΟΥ ΣΠΙΤΙ ΑΠΟ ΑΧΥΡΑ

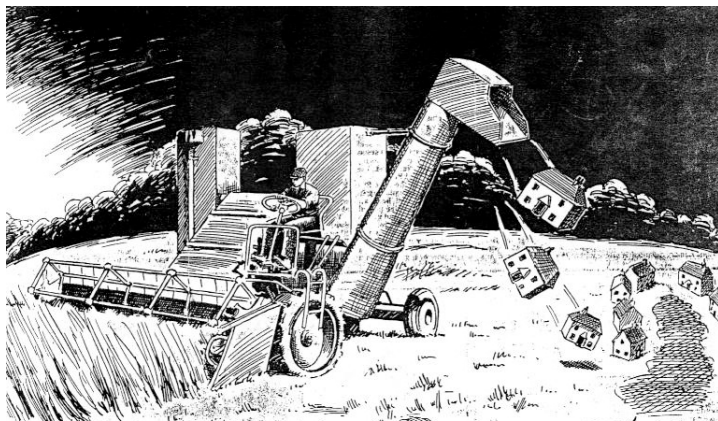
1 Ενεργειακή απόδοση

Ένα καλά χτισμένο σπίτι από αχυρόμπαλες μπορεί να εξοικονομήσει έως και 75% του κόστους που απαιτείται για θέρμανση και ψύξη. Στην πραγματικότητα, στα περισσότερα σπίτια, δεν χρειάζεται εγκατάσταση μονάδων κλιματισμού. Επίσης ελαχιστοποιείται η θερμογεφύρα και παρέχεται αεροστεγανότητα.

2 Μόνωση

Οι τοίχοι από αχυρόμπαλες παρέχουν εξαιρετική ηχομόνωση και μπλοκάρουν το θόρυβο της κυκλοφορίας αυτοκινήτων ή αεροπλάνων σε αστικά περιβάλλοντα. Για παράδειγμα σε μια έκθεση που πραγματοποιήθηκε στην Δανία για τις επιδόσεις ηχομόνωσης, η ηχομείωση του τοίχου από άχυρα πάχους 450mm με επίχρισμα και απο της δύο πλευρές του τοίχου, ήταν 52 dB ενώ σύμφωνα με την νομοθεσία το αποδεκτό όριο ηχομείωσης είναι 55 dB. Επίσης το εσωτερικό επίχρισμα ενός τοίχου από άχυρα λειτουργεί ως μια πολύ καλή θερμική μάζα, η οποία με τη σειρά της μειώνει τις διακυμάνσεις της θερμοκρασίας, με το να απορροφά την θερμότητα το

πρωί και την να την απελευθερώνει σταδιακά κατά την διάρκεια της ημέρας. Μια κοινή αχυρόμπαλα πάχους 450mm έχει θερμική αντίσταση R από 4.8 – 9 W/m²*K, όπου R είναι το μέτρο αντίστασης ενός υλικού ορισμένου πάχους στη διάδοση της θερμότητας. Μια τέτοια αχυρόμπαλα έχει σχεδόν 5 φορές μεγαλύτερη αντίσταση από έναν τοίχο από τούβλα.

3 Ανθεκτικό στη φωτιά

Τα σπίτια από αχυρόμπαλες έχουν περίπου τρεις φορές μεγαλύτερη αντίσταση στη φωτιά απ'ότι τα συμβατικά σπίτια. Πυκνά δέματα, σημαίνει περιορισμένο οξυγόνο, το οποίο με τη σειρά του σημαίνει δυσκολία στην ανάφλεξη.

4 Περιβαλλοντική ευθύνη

Τα κτίρια από άχυρα βοηθούν τον πλανήτη με πολλούς τρόπους. Για παράδειγμα, το άχυρο είναι ένα προϊόν αποβλήτων που είτε καίγεται είτε κομποστοποιείται. Χρησιμοποιώντας το άχυρο αντί να το καίμε, συμβάλλουμε στην μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και της κατανάλωσης νερού, οι οποίες έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον γενικότερα.

5 Φυσικά Υλικά

Η χρήση του άχυρου ως μονωτικού σημαίνει ότι τα συνήθη μονωτικά υλικά απομακρύνονται από το σπίτι. Ο υαλοβάμβακας έχει φορμαλδεΐδη, γνωστή ως καρκινογόνα. Επίσης λόγω του μικρού βάρους μειώνεται το φορτίο προς τα θεμέλια, καθώς και η ανάγκη χρήσης υλικών με υψηλή ενσωματωμένη ενέργεια (π.χ. σκυρόδεμα). Τέλος, το άχυρο είναι διαπερατό στους ατμούς, δηλαδή ως υλικό αναπνέει.

6 Εφαρμογή

Το άχυρο είναι ένα ελαφρύ, χαμηλού κόστους ανανεώσιμο υλικό, με απλές κατασκευαστικές λεπτομέρειες και τεχνικές εφαρμογής. Είναι ευρέως διαθέσιμο από τοπικές πηγές, και αποθηκεύει άνθρακα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του. Είναι απλό στην τοποθέτηση και κατάλληλο για την αυτό-κατασκευή (DIY), κυρίως σε επί τόπου εφαρμογές.

7 Δόμηση

Στην κατασκευή κτιρίων χρησιμοποιώντας αποκλειστικά φυσικά υλικά αυξάνονται τα επιτρεπόμενα τετραγωνικά δόμησης από 25-100%.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ως γεωργικό προϊόν, το δεματοποιημένο άχυρο έχει μεταβλητές ιδιότητες (π.χ. διαστάσεις, πυκνότητα και υγρασία), που μπορεί να αποτελέσει πρόβλημα κατά την κατασκευή. Παράλληλα, ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα είναι η ανάγκη για προστασία του άχυρου από το νερό. Προσοχή χρειάζεται σε εκτεθειμένα τμήματα κατά την κατασκευή και ιδιαίτερα στους φέροντες τοίχους. Επίσης μπορεί να υπάρξει σήψη και προσβολή από έντομα.

Από την στιγμή που το άχυρο δεν αποτελεί ένα πολύ διαδεδομένο οικοδομικό υλικό, είναι περιορισμένη και η τεχνογνωσία της εφαρμογής του, γεγονός που συγχρόνως αυξάνει το κόστος της εργασίας. Τέλος, αν δεν μπορούμε να προμηθευτούμε το υλικό σε μια ακτίνα μερικών χιλιομέτρων, τότε θα επιβαρυνθούμε το κόστος μεταφοράς, καθώς θα συμβάλλουμε και στη ρύπανση του περιβάλλοντος.

ΚΟΣΤΟΣ

Συνήθως μια από τις πρώτες ερωτήσεις που έχει ο κόσμος είναι, πόσο τελικά κοστίζει ένα σπίτι από άχυρα. Η μεγαλύτερη οικονομία ενός σπιτιού τέτοιας κατασκευής είναι η εξοικονόμηση ενέργειας κατά τη διάρκεια της ζωής του και όχι μόνο το πόσο τελικά σου κόστισε για να το χτίσεις.

Το κόστος κατασκευής σπιτιών από άχυρα εξαρτάται από διάφορους παράγοντες όπως, ο σχεδιασμός, το πόσο μεγάλο είναι το σπίτι, και τέλος από τα εργατικά. Γενικά, αν ακολουθήσει κανείς τη νόμιμη διαδικασία κατασκευής της κατοικίας με φυσικά υλικά θα παρατηρήσει ότι η τιμή ενός σπιτιού από άχυρα συνήθως είναι κάτι λιγότερο από τη τιμή ενός συμβατικού σπιτιού. Αν εξαιρέσεις τα θεμέλια, αν γίνουν από πέτρα ή ξύλο αντί για μπετόν, την τοιχοποιία και τα δάπεδα, αν γίνουν και αυτά χωμάτινα, όλα τα υπόλοιπα κόστη είναι τα ίδια. Στο ΙΚΑ μόνο αλλάζουν τα ένημα για τον φέροντα οργανισμό. Επίσης το κόστος της τοιχοποιίας σε ένα σπίτι είναι περίπου το 15-20% του συνολικού κόστους της κατασκευής, οπότε η τοιχοποιία δεν αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στο συνολικό προϋπολογισμό.

Ωστόσο συγκρίνοντας τα δυο είδη σπιτιών πρέπει να λάβουμε υπόψιν ότι το σπίτι με άχυρα λόγω της ιδιότητας του υλικού έχει σχεδόν τη διπλάσια μόνωση στους τοίχους οπότε δεν είναι και πολύ σωστή η σύγκριση. Τέλος, όπως είπε και η Jody Κνοχ, μια από τους πρωτοπόρους του αντικείμενου, *“Το άχυρο είναι ανώτερο υλικό σε σχέση με το κόστος του”*.

A3roflot

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Corum, Nathaniel, Building a Straw Bale House: The Red Feather Construction Handbook. New York: Princeton Architectural Press. (2005)

Murray Hollis, Practical Straw Bale Building, Australia, Landlinks Press, (2005)

<http://www.google.com/patents/US20040216404>

http://anarxikostrapezitis.blogspot.gr/2012/02/blog-post_9494.html

<http://www.thearchanesproject.com/>

<http://www.green3dhome.com/Community/Articles/AlternativeBuildingMethodsStrawBale.aspx>

<http://axiropito.blogspot.gr>

<http://www.buildingwithawareness.com/information.html>

http://en.wikipedia.org/wiki/Straw-bale_construction

<http://www.amazonails.org.uk>

<http://www.ecobuildnetwork.org>

<http://www.houseofbales.com.au/index.html>

http://en.wikibooks.org/wiki/Straw_Bale_Construction

<http://www.strawbale.com>

http://ausbale.org/site/viewpage.php?page_id=1

<http://www.buildingscience.com/documents/digests/bsd-112-building-science-for-strawbale-buildings>

<http://www.ebsteam.com.au/category.php/view/id/38>

<http://thelaststraw.org/strawbale-sound-isolation-acoustics/>

House of Straw – Straw Bale Construction Comes of Age. U.S. Department of Energy. The U.S. Department of Energy rates straw-bale construction as the most energy efficient form of construction.

ΧΟΥΣΙΤΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ. Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Κατά τον 15ο αιώνα, εμφανίστηκε στην Κεντρική Ευρώπη (κυρίως Τσεχία που τότε ονομαζόταν «Βασίλειο της Βοημίας») το κίνημα των Χουσιτών ή Ουσσιτών, των οπαδών του μεταρρυθμιστή Γιαν Χους. Η επανάσταση των Χουσιτών συντάραξε τον χριστιανικό κόσμο, άνοιξε το δρόμο για την ευρωπαϊκή θρησκευτική μεταρρύθμιση και αποτέλεσε και έναν ταξικό πόλεμο, καθώς έθεσε επιτακτικά ταξικο-πολιτικά ζητήματα.

Ο Χους υπήρξε μία σημαντική ιστορική φιγούρα και προετοίμασε με τη δράση του τη θρησκευτική μεταρρύθμιση που τα επόμενα χρόνια γνώρισε η Ευρώπη. Ο Χους είχε κριτική στάση απέναντι στον Πάπα και το τότε θρησκευτικό-πολιτικό κατεστημένο γι' αυτό και εκτελέστηκε. Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονίσουμε κάτι σημαντικό: Πριν το διαφωτισμό (όπου ο άνθρωπος ξεκινά να αποδεσμεύεται από την ιδέα του θεού), τα πάντα περιστρέφονταν γύρω από το θεό. Το ίδιο και η επανάσταση, όπως και τα ταξικά ζητήματα. Σε περιόδους λοιπόν οικονομικής παρακμής τα επαναστατικά θρησκευτικά κινήματα αυξάνονταν ραγδαία. Ο λαός ξεσηκωνόταν και στο όνομα της δικαιοσύνης και των θείων επιταγών (πίστευε δηλαδή ο λαός ότι ο θεός δεν ανέχεται την αδικία) επιδίωκε την ανατροπή. Τα παραδείγματα είναι πολλά: οι πόλεμοι των χωρικών στη Γερμανία τον 15ο αι, οι ζηλωτές της Θεσσαλονίκης, οι Βογόμιλοι και οι Καθαροί κλπ. Σε αυτό το πλαίσιο κινήθηκαν και οι πόλεμοι των Χουσιτών.

Έτσι οι Χουσίτες ενδιαφέρθηκαν για κοινωνικά ζητήματα και θέλησαν να αποτινάξουν την παπική εξουσία. Χωρίστηκαν σε δυο στρατόπεδα: τους μετριοπαθείς Ουτρακιστές και τους ριζοσπάστες Θαβωρίτες. Σύμβολο των ουτρακιστών ήταν το άγιο Δισκοπότηρο. Το χουσιτικό κίνημα όμως ριζοσπαστικοποιήθηκε γρήγορα. Ισχυρό ρόλο έπαιξε σε αυτήν τη ριζοσπαστικοποίηση ο ρόλος των συντεχνιών, καθώς και τα κατώτερα στρώματα (κυρίως χωρικοί). Έτσι οι θαβωρίτες (που πήραν το όνομά τους από τον οικισμό τους, Θαβώρ, όπου ζούσαν εφαρμόζοντας κοινοκτημοσύνη) βρέθηκαν στην πρωτοπορία των εξελίξεων.

Για την αντιμετώπισή τους, ο Πάπας διοργάνωσε σταυροφορίες. Σημαντικό είναι να γίνει κατανοητό ότι ο Πάπας δεν έκανε σταυροφορίες μόνο ενάντια στους μουσουλμάνους (όπως ο περισσότερος κόσμος πιστεύει) αλλά επίσης ενάντια σε όσους είχαν άλλα θρησκευτικά και κοινωνικά πιστεύω (παγανιστές, βυζαντινούς και μεταρρυθμιστές).

Οι Χουσίτες κέρδισαν μεγάλες στρατιωτικές νίκες και η επίδραση τους εξαπλώθηκε στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Πολωνία και τη Λιθουανία. Ειδικά στην Πολωνία δημιουργήθηκε επίσης χουσιτικό κίνημα. Αντιμετώπισαν συνολικά πέντε αντιχουσιτικές σταυροφορίες και τις κέρδισαν όλες. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το 1420, με αρχηγό τον Γιαν Ζίζκα (ηγετική φυσιογνωμία των Θαβωριτών, ο οποίος δεν έχασε ποτέ μάχη), οι Χουσίτες κερδίζουν τη μάχη του Βίτκοβ και τη μάχη του Βίσεχραντ. Επίσης με το φανατισμό που τους διακατέχει δε διστάζουν να αντεπιτεθούν σε χώρες συμμάχους-υποτελείς του Πάπα. Όμως οι ιδεολογικές διαφορές που υπήρχαν στις τάξεις των Χουσιτών οδήγησαν τελικά σε εμφύλιο μεταξύ των Ουτρακιστών και των Θαβωριτών. Έτσι το 1434 ο στρατός των Θαβωριτών νικήθηκε κατά κράτος στη μάχη

του Λίπανι από τους συντηρητικούς Χουσίτες (ο Ζίζκα είχε ήδη πεθάνει και έτσι οι Θαβωρίτες είχαν ήδη χάσει το μεγαλύτερο στρατηγό τους) και το 1452 καταλήφθηκε και η ίδια η πόλη Θαβώρ, ενώ βασιλιάς έγινε ο μετριοπαθής χουσίτης Γεώργιος του Ποντιέμπραντι. Η εκκλησία τους επέτρεψε να πιστεύουν αυτό που θέλανε αλλά ο ριζοσπαστισμός των Θαβωριτών εξαφανίστηκε. Οι πιο μετριοπαθείς στα ταξικά και κοινωνικά ζητήματα τελικά επικράτησαν και έτσι το κοινωνικό status quo έμεινε ίδιο. Θα μπορούσαμε να πούμε για άλλη μία επανάσταση που έφτασε στα μισά της διαδρομής της.

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΧΟΥΣΙΤΩΝ: ΤΑ ΒΑΓΟΝΙΑ-ΦΡΟΥΡΙΑ

Ανάλογα με το έδαφος, οι Χουσίτες τοποθετούσαν τα πολεμικά κάρα, το ένα δίπλα στο άλλο, σε σχήμα τετράγωνου ή κύκλου ώστε να φτιάχνουν «οχυρά». Τα κάρα τα ένωναν τροχό με τροχό με αλυσίδες. Μπροστά από αυτό το «τείχος» έφτιαχναν και ένα χαντάκι.

Ο στρατός των Χουσιτών τοποθετούσε αυτά τα «οχυρά» από κάρα κοντά στο στρατό του εχθρού και με τη βοήθεια του πυροβολικού προκαλούσε τον εχθρό στη μάχη. Για να αποφευχθούν περισσότερες απώλειες από το πυροβολικό ο εχθρός ορμούσε. Έτσι οι ιππότες του Πάπα εφορμούσαν και έπεφταν στην «παγίδα». Το πεζικό που βρίσκονταν πίσω από τις άμαξες χρησιμοποιούσε πυροβόλα όπλα και βαλλίστρες για να αποκρούσει την επίθεση.

Στη συνέχεια οι Χουσίτες περνούσαν στην αντεπίθεση. Το πεζικό και το ιππικό των Χουσιτών εφορμούσε στους αποδυναμωμένους ιππότες. Ακολουθούσε συνήθως σφαγή των κατάφρακτων ιπποτών. Οι Χουσίτες είχαν τη φήμη ότι δεν συλλαμβάνανε αιχμαλώτους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Μπορούμε να πούμε ότι όσες επαναστάσεις ήταν επιτυχημένες αυτό το όφειλαν στις στρατιωτικές επιτυχίες τους. Και αυτές με τη σειρά τους οφείλονταν στην πρωτοτυπία και τον πειραματισμό που επεδείκνυαν οι επαναστάτες για να αντιπαρέλθουν την στρατιωτική υπεροχή του εχθρού. Πράγματι υπάρχει κάτι κοινό στις νίκες των γάλλων επαναστατών το 1793, στην εποποιία του Νέστωρ Μάχνο, στο θρίαμβο των Μπολσεβίκων κλπ με τις νίκες των Χουσιτών. Και αυτό είναι η πρωτότυπη αυθεντική σκέψη που έρχεται από την επαναστατική πολιτική ζωή για να επηρεάσει τη στρατιωτική σκέψη και τη στρατηγική. Ο Μάχνο χρησιμοποιούσε τρένα όταν οι εχθροί του πηγαίνανε με τα πόδια, ενώ οι Γάλλοι ήταν οι πρώτοι που χρησιμοποίησαν στη διάρκεια της Γαλλικής επανάστασης στις πολεμικές επιχειρήσεις αερόστατα...

Οι Χουσίτες έχοντας απέναντι ένα υπέρτατο στρατό (οι ίδιοι είχαν ελάχιστους σιδερόφρακτους ιππείς) εφάρμοσαν μία μέθοδο πρωτότυπη και καταστροφική: Τα βαγόνια-φρούρια. Έτσι αντιμετώπισαν με επιτυχία τους κατάφρακτους ιππότες αφού τους προκαλούσαν κυριολεκτικά πανωλεθρία πίσω από τα πολεμικά κάρρα. Γιατί οι παπικές δυνάμεις καθυστέρησαν τόσο πολύ στο να αντιμετωπίσουν αυτή την τακτική; Πολύ απλά το σύστημα αυτό της εφόρμησης των ιπποτών εμπεριείχε ταξικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά. Ήταν αποτέλεσμα της φεουδαρχίας και υποδήλωνε την ανωτερότητα του ιππότη (συνήθως αριστοκράτη) σε σχέση με τον πεζό (χωρικό). Το σύστημα αυτό μάχης δεν μπορούσε να αλλάξει γιατί έτσι θα απειλούνταν όλο το κοινωνικό σύστημα. Οι αγρότες έπρεπε να παραμένουν απλοί κομπάρσοι στη μάχη (όπως και στη ζωή).

Οι Θαβωρίτες όμως κατάργησαν το διαχωρισμό πλούσιοι-φτωχοί. Ο πεζός είχε πλέον αξία. Πίσω από τις άμαξες-φρούρια προκαλούσε απώλειες στους ιππότες με τα πυροβόλα. Οι ιππότες βλέπανε ότι το σύστημα τους δεν είχε καμία ελπίδα. Και όμως αυτοί συνέχιζαν το ίδιο τροπάριο. Και ο λόγος είναι απλός. Κάθε ανατροπή στο στρατηγικό επίπεδο ίσως προκαλούσε κοινωνικές αναταράξεις. Έτσι υποτιμούσαν ακόμα και τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις (πχ πυροβόλα) για να μην υποτιμηθεί ο ρόλος του σιδερόφρακτου και πανίσχυρου ιππότη.

Φοβόταν λοιπόν, το στρατιωτικό κατεστημένο, ότι αν οι πεζοί γίνονταν πιο χρήσιμοι θα διεκδικούσαν από τον Πάπα και τους αριστοκράτες περισσότερα δικαιώματα και απολαβές στην κοινωνική ζωή. Κάτι τέτοιο βέβαια δε θα μπορούσε να γίνει δεκτό από το τότε κατεστημένο (εκκλησία, αριστοκρατία κλπ).

Διαβάζοντας κανείς ιστορία, διαπιστώνει τελικά ότι τα περισσότερα στρατηγικά δόγματα και οι πολεμικές τακτικές εμπεριέχουν το στοιχείο του κατεστημένου. Οι επαναστάσεις (ειδικά οι επιτυχημένες) αντίθετα τροφοδοτούν τη στρατηγική σκέψη με νέο αίμα. Δηλαδή με ανθρώπους με πρωτότυπη και ανατρεπτική σκέψη που δε διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τα τεχνολογικά επιτεύγματα αλλά και ανορθόδοξες μεθόδους μάχης. Επίσης η στρατηγική σκέψη τροφοδοτείται στη διάρκεια των επαναστάσεων με ανθρώπους που έρχονται από φτωχότερα κοινωνικά στρώματα και έχουν να προσθέσουν ιδέες και τρόπους σκέψης αποκλεισμένους μέχρι τότε. Το στρατιωτικό τότε κατεστημένο δέχεται συντριπτικά χτυπήματα και περνά αρκετός καιρός για να συνέλθει και να αντεπιτεθεί (πολλές φορές μάλιστα μιμούμενο τις τακτικές των επαναστατών).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

BOB ANTIMARLEY

Εχτές είχε πανσέληνο
κι η καρδιά μου σφίγγεται
τα μάτια μου ψηλά
η ανάσα μου το στεφάνι της σελήνης...

Σήμερα έχει πανσέληνο
στ' αρχίδια μου...

Αύριο έχει πανσέληνο
γαμώ το Χριστό και την Παναγία σας...
γαμώ...

(19-8-2005)

ΚΙΝΕΖΟΣ

Το κράτος καραδοκεί
να σε καταγράψει
Το κράτος καραδοκεί
να σε καταδώσει
Το κράτος καραδοκεί
να σε δικάσει
Το κράτος καραδοκεί
να σε τιμωρήσει
Το νου σου ρε,
το κράτος θα σε υποδουλώσει

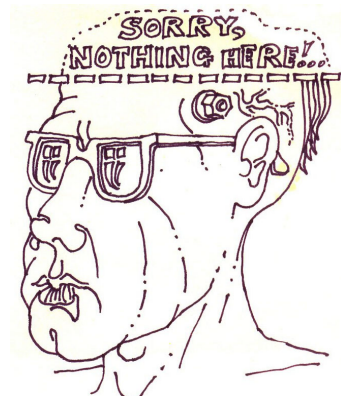
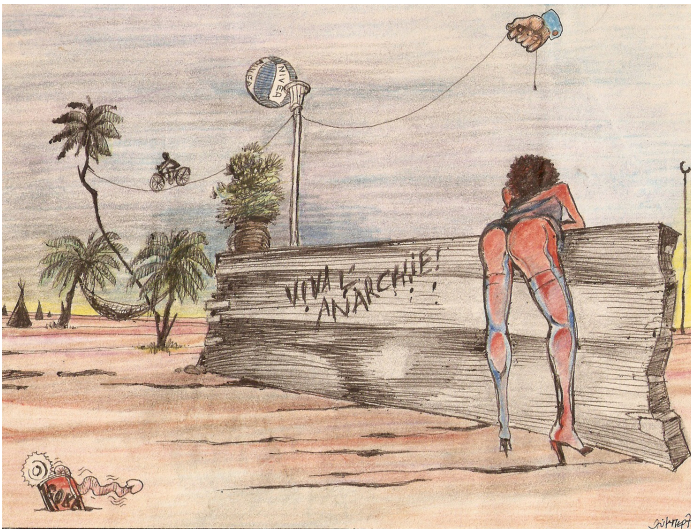
για μια ελεύθερη ζωή χωρίς κράτη, σύνορα και κυβερνήσεις!

Καλό ταξίδι στο Νίκο Λυμπερόπουλο (Nicholas Liber). Δυστυχώς έφυγε πρόσφατα από τη ζωή από οξεία πνευμονία. Υπήρξε από τις παλιότερες καλλιτεχνικές φιγούρες του underground στην Ελλάδα και ασχολήθηκε κυρίως με τη ζωγραφική. Ξεκίνησε με την ομάδα “Χταπόδια” με τον Τέο Ρόμβο στη δεκαετία του ‘70. Αργότερα έφτιαξε το εξώφυλλο του «Εν λευκώ» για το δίσκο του Παύλου Σιδηρόπουλου. Η ποιότητα της δουλειάς του έδωσε το προσωνύμιο Dr.Liber.

Επίσης υπήρξε μέλος του ZAM για κάποια χρόνια, όπου αποχώρησε λόγω διαφωνιών, αφού βοήθησε σημαντικά στη διεξαγωγή του πρώτου ZAM φεστιβάλ στη Λέρο το καλοκαίρι του 2008. Τα τελευταία χρόνια έφτιαξε καταπληκτικούς γεωγραφικούς πίνακες φαντασίας.

Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί πολλές φορές στο Νοσότρος και αλλού. Έφυγε σε ηλικία 57 χρονών. Δεν ήταν από τους ανθρώπους που ήθελαν να πουλάνε μούρη αλλά πάντα αθόρυβα και ποιοτικά πορεύτηκε. Καλό ταξίδι φίλε.

ΕΣΤΩ ΟΤΙ, Μαρία Μαραγκουδάκη, Εκδόσεις Οδός Πανός, 2010

Πρόκειται για μία ποιητική συλλογή που μιλά για την αποξένωση και την ξεφτίλα της καθημερινής ζωής. Θυμίζει πολύ Καρυωτάκη (ειδικά η ειρωνεία της ποιήτριας χρωστά πολλά στο στυλ του μεγάλου ποιητή) αλλά και Λειβαδίτη. Τα περισσότερα ποιήματα είναι ξεχωριστά και θα πουν κάτι για τη ζωή σου και για την κοινωνική υποκρισία. Μοναδική μου ένσταση: απουσιάζει εκείνη η ταξική ματιά που έκανε τον Καρυωτάκη τόσο ξεχωριστό.

MECCANIA, Το Υπερ-Κράτος, Owen Gregory, Εκδόσεις Πηγή, 2012

Η Μεκκανία είναι ένα από τα πρώτα αριστουργήματα δυστοπίας. Γράφτηκε το 1918 και σίγουρα ήταν πολλά χρόνια μπροστά από την εποχή του. Εδώ βρίσκουμε ιδέες που θα τις ξαναδούμε στο Brave New World του Χάξλεϋ αλλά και στο 1984 του Όργουελ. Η Μεκκανία είναι μία χώρα της δυτικής Ευρώπης. Οι πολίτες της Μεκκανίας χωρίζονται σε επτά τάξεις και φορούν στολές που το χρώμα τους αντιστοιχεί σε κάθε τάξη. Ο χρόνος του καθένα είναι δεδομένος και προαποφασισμένος. Κάνει μόνο ότι του επιτρέπει το κράτος. Το "Υπουργείο Χρόνου" είναι αρμόδιο για τέτοια είδους θέματα.

Δεν υπάρχει ελευθερία βούλησης. Υπάρχει μόνο το Υπερκράτος της Μεκκανίας που τα ελέγχει όλα. Μέσω της αστυνομίας, του ελέγχου σκέψης, της οικονομικής ζωής αλλά και της επιστήμης (ο συγγραφέας προέβλεψε και την ευγονική...) Ο συγγραφέας προέβλεψε τον αναδυόμενο ναζισμό, το μιλιταρισμό αλλά και το κράτος (κατά την άποψη μου) προς το οποίο η δυτική κοινωνία και η σύγχρονη οικονομία στις μέρες μας δημιουργούν: το **ΥΠΕΡΚΡΑΤΟΣ**.

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ UNDERGROUND 1964-1983, (συλλογικό έργο), Athens Voice, 2012

Το βιβλίο αναλύει το κλίμα εκείνης της εποχής, πολιτισμικό και πολιτικό. Εδώ θα ανακαλύψετε ορισμένες φιγούρες χαμένες στο πέρασμα του χρόνου όχι γιατί δεν άξιζαν αλλά γιατί δεν κινήγησαν το χρήμα και την εξουσία. Επίσης θα δείτε πως ξεκίνησαν ορισμένες προσωπικότητες που γίνανε στη συνέχεια πιο γνωστοί, όπως πχ ο ροκάς Πουλικάκος αλλά και συγγραφέας Τέος Ρόμβος. Με άλλα λόγια το έργο αυτό παρουσιάζει τον ελληνικό σουρεαλισμό, την επιστημονική φαντασία και τη ψυχεδέλεια μίας εποχής μακρινής αλλά σημαντικής για τη διαμόρφωση της σημερινής ελληνικής underground (και όχι μόνο) τέχνης.

Πρόσφατα παίχτηκε και ένα ντοκιμαντέρ που είχε βάση το βιβλίο. Εκεί μίλησαν και κάποιοι από τους πρωταγωνιστές του βιβλίου αυτού (Πουλικάκος, Ρόμβος κλπ). Μίλησε και ο Dr Liber για πολλά και ενδιαφέροντα. Λίγες μέρες μετά την πρεμιέρα του Ντοκιμαντέρ αυτού ο Liber μας άφησε. Έμεινε όμως το καλό αυτό βιβλίο για να μας θυμίζει το έργο του, όπως και τόσων άλλων αφανών πρωτοπόρων του underground.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

Zero Geographic Vol.8

Περιέχει:

1. Ουτοπικοί Σοσιαλιστές
2. Η Επίδραση της Αναρχικής Ιδεολογίας στο Κίνημα του Ντανταϊσμού
3. Δυστοπία 30 Αφιέρωμα
4. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
5. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: <http://www.mediafire.com/view/?3v9rnn7z25j6ojj>

Zero Geographic Vol.9

Περιέχει:

1. Δυστοπία και Νεοφιλελευθερισμός
2. Αγκούστο Σαντίνο
3. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
4. Παρουσίαση Βιβλίων και Εντύπων

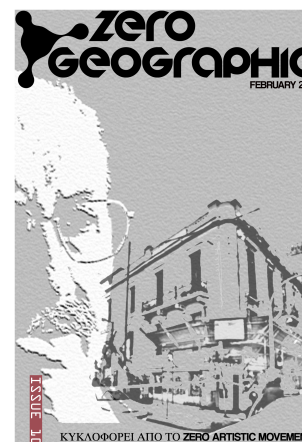

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: <http://www.mediafire.com/view/?2i5n2u8gfmmsgcx5>

Zero Geographic Vol.10

Περιέχει:

1. Τρόμος και Εξουσία
2. Ο Αγώνας των Κατοίκων της ΒΑ Χαλκιδικής Εναντία στα Μεταλλεία Χρυσού και η στάση των Ψευτό-οικολόγων
3. Αφιέρωμα – Χρόνης Μίσσιος
4. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
5. Οι Ιταλοί Μετρ του Τρόμου
6. Παρουσίαση Περιοδικών (Fanzine) και όχι μόνο

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: <http://www.mediafire.com/view/?ahsrw8kae1oa2no>

ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟ BLOG

Zero Geographic Vol.11

Περιέχει:

1. Μεξικάνικη Επανάσταση 1910–1920
2. Διώξεις Στην Κρήτη
3. La Toma της Κολομβίας – Μία Αντίστοιχη Περίπτωση με τις Σκουριές Χαλκιδικής
4. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
5. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/5f2rkd15j7c3p71/final_ZG11.pdf

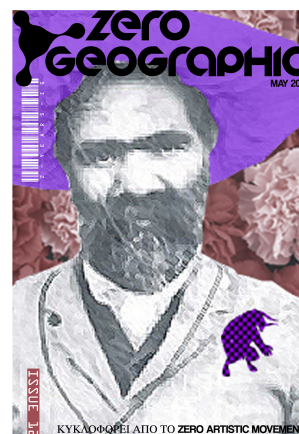

Zero Geographic Vol.12

Περιέχει:

1. Σταύρος Καλλέργης, Ένας Κρητικός Ουτοπικός Σοσιαλιστής
2. Αφιέρωμα – TUG
3. Αντι-τέχνη του Z.A.M
4. Παρουσίαση Ταινιών
5. Βιβλιοπαρουσίαση
6. Μη Δουλεύετε Ποτέ – 1η Μαη

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: [http://www.mediafire.com/view/8co72dde6zqtb8n/final_ZG12\(2\).pdf](http://www.mediafire.com/view/8co72dde6zqtb8n/final_ZG12(2).pdf)

Zero Geographic Vol.13

Περιέχει:

1. Η Γαλλική Επανάσταση και ο Ριζοσπαστισμός του 1793
2. Ένα Ξεκαθάρισμα.... «Καλλιτεχνικής» Φύσεως
3. Ταινίες Δυστοπίας – 4ο Αφιέρωμα
4. Παρουσίαση Ταινιών του Brian De Palma

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: <http://www.mediafire.com/view/33f9db80qub5zad/ZG13final-web.pdf>

